

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorska ulica št. 15. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 291.

V Ljubljani v ponedeljek, 21. decembra 1885.

Tečaj II.

Novi namestnik dalmatinski.

Prerano umrli baron Jovanović dobil je prej nadomestnika, nego se je morda v obče pričakovalo. Ko je bil odlični častnik in državnik zatisnil v večno spanje svoje okó, tedaj čul se je povsod le jeden glas, da je to hud udarec za armado in državo in da mu bo zlasti težko najti naslednika v namestništvu dalmatinskem. Jovanović je pa tudi v istini z redko spretnostjo znal nadvladati težavni položaj, kateri se nabaja v Dalmatinski. Valovi narodnostnega prepira in boja pluskajo ravno v tej deželi višje, nego kje drugje po širni mnogojezični Avstriji. Po žilah narodov, ki prebivajo v Dalmatinski, pretaka se namreč uže vroča južna kri. Jugoslovan in lahko razburjivi Italijan stojita si tu v srditem, nepretrganem boji drug drugemu nasproti. Na drugi strani pa tudi ravno tu najbolj procvita stara nečednost slovanska, nesloga. Ne samo Slovan proti Italijanu, tudi Slovan proti Slovanu bori se tukaj. Nasprotje med hrvatskim in srbskim življenjem nikjer morda tako jasno ne stopa na dan, kakor v Dalmaciji in sovražnost med obema slovanskima plemenoma sega tu tako daleč, da se Srb v političnem boji raji druži z Italijanom, nego Hrvatom. Iz vsega tega razvidno je, kaka težavna mora biti v Zadru naloga cesarskega namestnika. Baron Jovanović je to svojo nalogo dobro razumel. Sam Jugoslovan, imel je gotovo slovansko srcé, a nikdar in nikoli ni se dalo iz njegovega vedenja in postopanja sklepati, da je jedni narodnosti bolj naklonjen, nego drugi. Da, baš njegova stroga nepristranost bila je morda kriva, da so se včasih od slovanske strani čule pritožbe zoper njega. Zdelo se je nenaravno, da je kot Slovan tako čisto jednako prijaznega kazal

se tej kot oni narodnosti. Da nasproten slovanskemu življenju ni bil, temu dokaz je pač to, da je ravno za njegovega časa priborila si slovanska stranka vse one pozicije, ki ji po pravici gredó gledé na število naroda, katerega zastopa.

Ravno te lastnosti, ta stroga nepristranost, delala je Jovanovića tako nenadomestnega. Skrbno ozirale so se oči avstrijskih patrijotov po možu, ki bi zamogel vreden zasesti mesto njegovo. Izvažala se je uže skrb, da primerne osebe ni, ki bi zamogla prevzeti težko nalogo dalmatinskega namestnika, kar pride brzobjavna vest, da je Nj. veličanstvo presvitli cesar maršala Ludovika barona Čornaro pozval na namestniško mesto v Zader. O novem namestniku se je poprej malo čulo, a vender je njegov živitopis povsem tak, da se mora sklepati iz njega na vrednega naslednika umršega Jovanovića.

Rodil se je baron Cornaro dné 30. aprila leta 1830 v Olomucu, a uže v mladih letih imel je priliko, seznaniti se z jugoslovanskimi deželami. Kot deček namreč dobival je prvi pouk v slovanskih mestih Reka, Senj in Dubrovnik. Tu priučil si je tudi, dasi Italijan po rodu, slovanskega jezika. Ni tedaj res, kar so z nekako škodoželjnostjo poročala nekatera ustavoverna glasila, da nobenega slovanskega narečja zmožen ni. Pozneje obiskaval je vojaško šolo v Gradcu in je postal leta 1847 častnik. Kot tak udeležil se je bojov leta 1848 in 1849, leta 1852 pa se je podal znova v vojaško šolo, in sicer na Dunaj. Ostal je v tej šoli do leta 1854, na kar je postal stotnik v generalnem štabu. Ko se je bila leta 1859 znova vnela na Laškem vojna, udeležil se je tudi tedaj boja, a leta 1864 imenovan je bil majorjem in profesorjem strategije na vojaški šoli v Beču. Leta

1866 odlikoval se je v vojski proti Prusom in je dobil v priznanje zaslug vojaški zlati križec z dekoracijo. Kot podpolkovnik in vojaški pooblaščenec udeležil se je tudi obravnave, tikajočih se praške mirovne pogodbe. Štiri leta pozneje postal je polkovnik in ob jednom komandant vojaške šole. V tej stroki pridobil si je kot odgojitelj izvrstnih mladih vojnih močij posebne zasluge in presvitli cesar odlikoval ga je za te zasluge z redom železnega križa tretje vrste. Od leta 1874 nadalje zapovedoval je jednemu pešpolku ter je postal leta 1876 generalmajor. Dve leti pozneje bil je imenovan načelnikom generalnega štaba v armadi, ki je imela v Bosni in Ercegovini potlačiti ustanek. Tudi pri tej priložnosti se je odlikoval in je prejel v priznanje od presvitlega cesarja red železne krone druge vrste ter bil povzdignjen v baronski stan. Vračaje se iz Bosne in Ercegovine mudil se je dalje časa v južni Dalmaciji, kjer je znova imel priliko seznaniti se z ondotnimi razmerami in odnošaji. Leta 1880 imenovan je bil maršallieutenantom in so se mu od tega časa večkrat zaupale važne misije v inozemstvu.

Prej čula se je od strani hrvatske večine dalmatinske večkrat želja po civilnem namestniku. Mogoče tedaj, da je v nekaterih krogih to imenovanje nekoliko osupnilo. Vender vsak miren in trezen opazovalec obstoječih razmer mora priznati, da je bilo to imenovanje zelo srečno. V deželah, v katerih razburjeni valovi narodnostnega prepira tako visoko pluskajo, kakor v Dalmaciji, je pred vsem na mestu mož, ki je do sedaj kot vojak daleč proč bil od vsake stranke, ki ima le jedno pred očmi, to je korist in blagor države. To naj hrvatskega naroda dalmatinskega nikakor ne bega, da dobi vojaka cesarskim namestnikom. Še v jedni

Listek.

Baron in njegova kuharica.

(Iz francoščine prevedl -o-c.)

Lepa spomladnega dné v letu 1812 zbrana je bila vesela družba v veliki dvorani za občevanje v Bathu, jednom najuglednejših kopalnišč Angleške.

Ta dvorana bila je povsem drugačna nego so danes. Ne da bi noša elegantnih dam tedanja časa, ki so bile v oblekah ozkih, v katerih so se čudovito slikale polne oblike života, ne imela nič sličnosti z današnjimi časi; vender vse je nekako sililo in se gubančilo pod pazduho, plašči in zavratniki bili so od kožuhovine, veliki klobuki v podobi gondel — kar pač ni v soglasji z nošami današnjih dni.

Ravno tako je tudi moška noša imela svoj poseben značaj.

Suknje so bile od blaga višnjevega, kakor plavice, s zlatimi gumbami, telovniki s cveticami na belem polji veljalo je za najfinejši ukus; srajce z nagubanim naprsjem, zavratniki beli ali črni,

sila visoki lasje sčesani v podobi golobjih perutnic ali v obliki topih repov in od zadej prevezani s trakovi.

Jeden del družbe došel je na stolec z nosilci, tedaj jako običajno in priljubljeno sredstvo, drugi v kočijah ali peš. A vse to nas ne zanima posebno, nego veliko več junak naše povesti, ki se je pripeljal v bliščeči rumeni kočiji, z bogato opravljenimi strežniki in črnici.

Baronet sir Henry veljal je za najodličnejega gospoda. Oblečen in sčesan je bil po najnovejši modi; bil je lep, bogat, velikodušen, eleganten, z jedno besedo imel je lastnosti, pred katerimi se odpró vsaka vrata. Glavni povod, da je prišel v Bath, bil je, da si pridobi srce in roko oboževane lady Betty Selwyn, čiju mati rabila je po navodu najveljavnejših zdravnikov tamošnje kopeli.

V dvorani, kamor je stopil sir Henry, bilo je vse polno gostov; kipeča voda vpuhtevala je gorko soparo, razsvetljeno od prijaznih solčnih žarkov; drugi zopet so šetali poslušajoč ljubke zvoke izvrstne godbe ter hlastno zavživali cele kozarce one tekočine, od katere so se nadejali zdravja in krepčila.

Z bistrim okom pogleda in razmotri naš junak družbo ter koraka velikimi koraki proti oddaljenemu kotu, kjer je sedela poleg velikanske stare ženske z rudečim klobukom na glavi — mlada dražestna devojka v velikem klobuku od črnega žameta, okrašen z peresi ravno tiste boje; stopi prednje in se jim globoko prikloni.

Stara dama se mu prijazno nasmehne, mlajša pa nasprotno se le mrzlo zahvali za pozdrav in leno ponudi galantnemu plemiču tenko svojo ročico, katero zaljubljeni baronet gorko stisne.

„Kolika sreča lady Cosham, lady Betty,“ zakliče on, „da vas tu najdem. Nisem mislil, da se bodem danes sešel z vami.“

„Žalibog, da smo vedno tu,“ odvrne žalostno lady Betty. „Dokler nas slabo zdravje moje matere zadržava tu, najdete nas lahko vsako popoldné v dvorani.“

„Betty se je Bath zamerilo,“ dé prijazno lady Cosham proti sir Henryju. „Dosti me stoji truda, da jo pripravim iz njenih sob; pogreša svečanosti v Londonu, in morala sem jej obljubiti, da se vrnemo tje prihodnji teden.“

deželi, kjer tudi živi slovanski narod v veliki večini, nahajamo vojaka namestnika, to je na Češkem. In češki narod do sedaj še ni bil nezadovoljen z baronom Krausom. Tudi to Slovanov v Dalmaciji ne sme plašiti, da je najvišji uradnik v deželi italijanskega rodu. Baron Kraus ni Čeh in vendar vidimo dan na dan, da ga ne napadajo Čehi, ampak Nemci. To je najbolji dokaz, kedo na Češkem hrepeni po pravici, in kedo po krivici. Češki narod je zadovoljen, da ga nihče na steno ne pritiska, in s tem zadovoljiti se mora tudi hrvaški narod.

Ako se hrvaški narod v Dalmaciji pokaže politično tako zrelega, kakor se je pokazal češki narod, potem znajo nam v kratkem prihajati iz Dalmacije jednake vesti, kakor iz Česke. Ne Hrvatje, temveč nasprotniki sedanje vsem narodom pravične vlade, dalmatinski opozicijonci laškega rodu bodo tožili čez namestnika. Če pa je baron Cornaro tako srečen, da pomiri tudi italijanske prenapeteže, no, potem tem bolje. To ravno je namen tega imenovanja. Mir in sprava med narodi je in ostane smoter sedanje vlade in kadar se ta doseže, tedaj izpolnjena je najiskrenejša želja prebivalcev vladarja in uresničen je prijetni sen vsacega avstrijskega domoljuba.

O združenju nekaterih zemljišnih parcel občine Spodnje Šiške z mestno občino Ljubljansko

(Konec.)

Ti vzroki pa niso tako tehtni, da bi smeli ovirati rešitev za mesto tako važnega vprašanja, kajti naposled bi se lahko tudi občina spodnješišenska za odpadek dotičnih dohodkov odškodovala in Kolizej bi se tudi lahko izpustil iz mestnega rëjona in pustil v spodnješišenski občini.

Posestniki vil ne nasprotujejo želji mestne občine.

Vprašanje je sedaj le, ali je zakonito dopuščena taka ločitev, oziroma inkorporacija med dvema občinama gledé kakega dela jedne občine.

Zgorej navedeni ministerski ukaz z dné 14ega aprila 1880, št. 4267, pravi, da se ima, ako sta sporazumljeni obe občini, ravnati po § 4. kranjskega občinskega reda z dné 17. februarija 1866. Če pa nista sporazumljeni, potem se dá ta prememba izvršiti le pótém deželnega zakona.

Cela občina spodnješišenska plačala je leta 1883. neposrednega davka 8524 gld. 14¹/₂ kr. Iz proračuna te občine za leto 1884. je razvidno, da znašajo dohodki . . . . . 422 gld. 23 kr. stroški . . . . . 582 „ — „

in da se kaže tedaj nedostatek . 159 gld. 77 kr.

Za pokritje tega nedostatika je občinski odbor sklenil, da se naložé na vse neposredne davke 3%

občinske doklade. Ta sklep je bil potrjen od deželnega zbora kranjskega in ob jednem se je dovolilo pobiranje 25% doklade na vse neposredne davke v poplačanje troškov za zidanje nove šole.

Cela občinska doklada, ki se je pobirala leta 1884. v Spodnji Šiški, znašala je tedaj po 28% 2386 gld. 86 kr.

K tej dokladi pripomogli so:

I. Za Kolizej gospod V. Withalm:

- 1.) pri zemljišnem davku z 1 gld. 29 kr.
- 2.) pri hišnem davku s . 281 „ 77 „

II. Mesto Ljubljana za podturnski grad:

- 1.) pri zemljišnem davku s 58 „ 30 „
- 2.) pri hišnem davku s . . 85 „ 06 „
- 3.) pri pridobninskem davku s 7 „ 50 „

III. Karolina Cambiaggio:

- 1.) pri zemljišnem davku s — „ 37 „
- 2.) pri hišnem davku s . . 15 „ 68 „

IV. Gospod Vollheim:

- 1.) pri zemljišnem davku z — „ 37 „
- 2.) pri hišnem davku z . . 29 „ 40 „
- 3.) pri pridobninskem davku s 3 „ 75 „
- 4.) pri prihodninskem davku s 2 „ 20 „

V. Gosp. E. Mayer:

- 1.) pri zemljišnem davku s — „ 48 „
- 2.) pri hišnem davku s . . 7 „ 84 „

tedaj vsega skupaj s . 494 gld. 01 kr.

Občina spodnješišenska bi na tak način zgubila blizu peti del vseh doklad, če bi se ločile podturnske parcele od njenega okraja.

Iz prej omenjenega proračuna je dalje razvidno, da ima občina od lova letnega dohodka 65 gld.

Celo ozemlje občine spodnješišenske meri 596 oralov 587 □° (= 243·1853 hektar) in svet, ki bi se ločil, blizu 135 oralov 1000 □° (= 78·5 hektar), tedaj bi občina tudi pri prihodu od lova zgubila vsako leto blizu 16 do 20 gld.

Cela letna zguba bi znašala torej malo več od 500 gld. vsako leto.

Če se pa pomisli, da občina spodnješišenska pobira vkup z gorenješišensko občino 25% doklad na neposredni davek v pokritje troškov za zidanje nove šole, tedaj izvanredno in izjemno doklado, katera bode kmalu prenehala, zniža se njena zguba le na peti del navadne 3%ne doklade z 255 gld. 72 kr., to je na malo več od 50 gld. in z zgubo pri lovu vred na blizu letnih 70 gld.

Gospod Withalm se brani zaradi tega, ker se boji, da bode moral potem več doklade plačevati od svojega posestva, kakor sedaj, in ker ne bode mogel tako dobro oddajati kletij v Kolizeji, ker bi ta potem spadal v rëjon mestnega užitninskega davka. — To je res. Toda, kjer se gre za občni blagor, tam se ne more ozirati na koristi posameznih.

za danes sem uže povabljen. Skrajni čas je, da vam voščim dober dan, gospóda moja.“

Globoko priklonivši se, odide.

„To nij lepo od tebe, Betty“, pravi potem grofinja svoji hčeri, ko je uže bil le-ta odšel; „sramujem se tvojega ponašanja. Zakaj ravnaš tako grozno z ubogim sir Henryjem.“

„Ni me volja pred nikomur se klanjati“, reče oblastno lady Betty.

„Pojdi, pojdi, dete moje, pokazala bi se bila vendar bolj olikano. On mlad, ljubezniv in bogat človek! Vsaka druga devotka štela bi si v čast.“

„Potem bi pač trebalo vse kaj družega nego teh smešnih priklonov“, odvrne zaničljivo zala Betty.

„Vedno in povsod mi je za petami, in to mi je uže nadležno.“

„Čakaj malo, dobila boš nasledovalca, ki njega niti vreden nij, varuj moji skušniji“, zakliče lady Cosham.

„No, gotovo pa prijetnejšega“, odvrne lady Betty, ki je morala imeti vedno zadnjo besedo.

„Sicer pa mamica, voz nas skoro gotovo uže čaka, naročila sem ga semkaj ob štirih, da vživamo jedno uro sveži zrak, predno gremo k obedu.“

— Nekaj minut pozneje vstopila sta grofinja in

Ni lahko uvidno, da bi vlada iz ozirov državne uprave nasprotovala združenju mestnega Podturnskega sveta in bližnjih parcel z mestom, kajti glede katastra, glede zemljišnih davkov in glede zemljišnih knjig se ne vidijo nikakešne zapreke. Tudi glede domovne pravice prebivalcev Podturnskega ozemlja ni najti nikakega zadržka, ker so večinoma Ljubljanci.

Iz vsega tega je jasno, da ni nikakešnih težavniti v javnem, niti v zasobno-pravnem oziru, da bi se Podturnski svet in bližnje parcele ne uvrstile v mestno ozemlje.

Kakor je mestno zastopstvo prej uže večkrat poskušalo potom sporazumljenja pripraviti spodnješišensko občino do tega, da bi odstopila zemljišča grada Tivoli in nekaj drugih parcel, tako je tudi v seji dne 7. aprila 1885 mestni odbor sklenil in dal magistratu nalog, da o tej zadevi še jedenkrat stopi v dogovor s spodnješišensko občino.

Ali tudi zdaj je bilo to brez uspeha, ker je občinski odbor spodnješišenski v svoji seji dne 25. oktobra 1885 sklenil, da ne odstopi nobene parcele, ker bi veliko zgubo trpela, ko bi najboljši davkoplačevalci iz občine se ločili.

Ker bi ta ločitev, kakor je dokazano, ne zmanjšala dohodkov občine Spodnja Šiška zelo in bi sedaj ta občina gotovo toliko zgube ne imela, kakor bi jo veljalo, ko bi ona spolnovala one dolžnosti, katere ji nalaga zakon, in ker deželni odbor mora pritrđiti, da so zahteve mestnega odbora opravičene, zato tudi z ozirom na navedene uzroke predlaga:

Slavni deželni zbor naj sklene:

1.) Sledeči načrt zakona o preuredbi meje občine Spodnja Šiška okraja ljubljanske okolice in pa mestne občine ljubljanske se odobruje.

2.) Deželnemu odboru se naroča, temu načrtu pridobiti Najvišje potrjenje.

V Ljubljani dne 2. decembra 1885.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V českem, moravskem in štajerskem deželnem zboru vršili so se minoli petek precej burni prizori. V Pragi je posl. Roser pri razpravi o razširjanji žganja obračal se proti duhovnikom ter jim priporočal, naj rajši pridigujejo proti žganjepitju, nego da gojijo narodnostni prepir. Temu ugovarjal je generalvikar Hora ter zagotavljal, da je duhovščina te krivde prosta, pač pa da liberalna stranka širi narodnostni razpor. — V moravskem deželnem zboru poganjal se je dekan Srbecky za to, naj bi se bolje gojil v šolah verski pouk ter se pospeševala konfesijonalna šola, katera je zdaj brezkonfesijonalna. Na to je Šturm napadal duhovščino ter predbacival nekemu katehetu, da je šolarja, ker ni hotel češki moliti

njena hči v kočijo, rumeno kakor kanarček in drdrali sta po cesti proti Wellsu.

II.

Jeden teden po sestanku s sirom Henryem potovali sta lady Betty in njena mati v London v poštnem vozu skozi več dni, baronet Henry vozil se je za njima v malih presledkih.

Po onem malo spodbudljivem vzprejemu, spremenila je lady Betty popolnem svoje ponašanje nasproti siru Henryju. Pri vsakem sestanku nasmejala se mu je ljubeznivo, in njegov up vzdigoval se je enako živemu srebru v zrakomeru ob lepem poletnem času. Mislil je konečno, da je vendar uže došel čas, ko jo bo smel poprositi, da postane lady Gumbleton, ter se je odločil za ta važni korak na slavnostni večer pri lady Jezebel nekaj dni kasneje.

Lady Jezebel bila je na čelu vse najboljšje družbe v Londonu, in na omenjeni večer zbrala se je vsa aristokracija po krvi, dostojanstvu ali imetji v dvorani njene hiše, Berkeley Square.

Najbolj občudovana med vsemi lepoticami bila je lady Betty Selwyn, ki je nosila krasno tuniko od atlasa, zavratnik od biserov in med krasnimi lasmi pomešane rudeče rože.

„Vrlo ljubo mi je to slišati,“ odgovori sir Henry, „kajti tudi jaz idem tjakaj prihodnji teden.“

„Veselilo nas bode, vas tam videti,“ dé lady Cosham.

„Tedaj bode Bath zgubil ves čar v vaših očeh,“ seže v besedo mlada devotka, grizoč se v ustni.

„Sigurno v Bathu ne bo nič vabljivega zame, kadar odite vi,“ odgovori naš znanec.

A lady Betty obrnila je glavo na stran in ni pazila na te prijazne besede.

„Hočete li nam napraviti veselje ter priti danes na večer k nam na čaj, sir Henry,“ dé ljubeznivo stara gospa. „Pijemo čaj o pol desetih.“

„A mi ne bomo doma, mati, danes zvečer,“ prestriže besedo lady Betty.

„Kaj praviš dete moje? Jaz se ne spominjam nobenega povabila,“ pravi lady Cosham.

„Tedaj je pa prava sreča, da imam jaz bolji spomin, nego vi“, odgovori kratko mlada devotka.

„Bodite uverjena, da nikakor nečem biti nadležna,“ odgovori malo zadet, da se mlada deklica tako malo zmeni za njego družbo. „Sicer bilo bi mi pa tudi nemogoče vzprejeti vaše povabilo, kajti

pretepal. Te napade je krepko zavrnil namestnik. — V štajerskem deželnem zboru vršil se je med posl. Bärnfeindom in Reicherjem prizor prav po hrvaškem vzoru. Posl. Bärnfeind hotel je z „oho“-klici in ropotanjem prepričati dr. Reicherjev popravek. V daljni debati govoril je poslanec Posch ter izrekel stavek, v katerem sta našla posl. Raič in Vošnjak napad na slovenski narod ter zahtevala, naj govornik prekliče svoje besede. Deželni glavar je odvrnil, da ne trpi, da bi se v deželnem zboru žalila kaka narodnost ali oseba; pregledal je stenografični zapisnik, a ni našel v Poschovih besedah žalitve. — Deželni zbor koroški imel je v soboto zadnjo sejo pred Božičem. Prihodnja seja bode dné 7. januarija 1886.

V koroškem deželnem zboru izjavil je poslanec Einspieler, da večina prebivalcev želi konfesionalnih šol, šestletno šolsko dolžnost in Slovenci šole s slovenskim učnim jezikom, v katerih naj se v višjih razredih nemščina poučuje kot učni predmet.

„Čas“ priobčuje celo serijo člankov o rusinskem vprašanju. List konstatuje, da je vsled neke tedencijozne agitacije razširjeno mnenje, kakor da bi se v Galiciji vršili jednaki narodnostni boji kakor v Česki. Takih bojev v Galiciji ni. Narodni interes Poljakov nasproti Rusinom je popolnoma isti z interesom monarhije v tem vprašanju. Poljaki nimajo nobenega razloga, prikračevati Rusine, naopak je popolno zadovoljenje rusinskih zahtev v interesu obeh narodnostij.

Tuje dežele.

O položaji na jugu nimamo posebnih novih poročil. Vojaška komisija dospela je na bojišče, v Piroč, kjer je pričela takoj svoje delovanje. Do zdaj nam o njenih ukrepih ni še nič znano; kakor se poroča, ostane le kratek čas tam doli, kar daje upanje, da kmalu reši svojo nalogo. Bolgari sicer še vedno rožljajo z orožjem ter zahtevajo, da mora Srbija zapustiti vidinsko ozemlje, vendar upamo, da se tudi oni spametujejo ter se sebi na škodo ne držijo trdovratno te zahteve.

Novi angleški parlament snide se dne 12ega januarija 1886 zopet v kratko zasedanje. Na to se preloži do začetka februarja; tedaj pa se slovesno otvori s prestolnim govorom. Do tedaj pa je že možno, da se zdanjemu konservativnemu kabinetu omajejo tla ter na njegovo mesto stopi liberalno ministerstvo Gladstonovo. To se da sklepati iz tega, ker se v slednjem času Gladstone kaj pogostoma razgovarja ter pogaja s Parnellovci; obljubil jim je baje izpolniti njihove zahteve po avtonomiji Irske in lastnega irskega parlamenta. Če se sporazumljenje doseže, razpolagalo bode Gladstonovo ministerstvo z znatno večino in možno mu bode izvesti vse sklepe, tičočé se svobode Irske.

Nikoli ni se videla bolj dražestna. Kratko vrezana obleka in ozka tunika povzdigovale so še vso ljubkost čudovito lepo vzrastenega života njegovega in svežost njenega lica odlikovala se je tembolj, čimveč so druge navzoče dame potrošile praška po svojih obrazih.

Se vé da sir Henry ni bil daleč proč; bil je vztrajen in ni se ganil od nje, niti med plesom, niti med odmorom. In to se je tudi takoj zapazilo.

„Ženitev, ženitev bo iz tega“, opazi udova sedeča pri igralni mizi v sosedni sobi. „Je-li ste zapazili, da je sir Henry petnajstkrat plesal z njo?“

„In naj je tudi petdesetkrat plesal,“ pravi zopet druga, „jaz bi vendar ne stavila, da bo kaj dosegel. Ona je domišljava koketa in norčuje se z vsem svetom.“

„No, čuje se“, pristavi star pair, potisnivši si v nosnici neizmerno množino tabaka, „da je nekaj med lady Betty in lordom Kingsburyjem.“

„To je res lep skandal“, dé zopet prva govorica, „pomilujem le sir Henryja, da si je vtepel v glavo, poročiti se s to koketo.“

Stari „pair“ se glasno zakrohoče in razgovor postane živahen, kajti ljubkovanje lady Betty in njenih čestilcev vzbujalo je občno pozornost.

Karolinsko vprašanje je zdaj definitivno rešeno. V petek podpisali so v Vatikanu dotično pogodbo nemški in španski zastopnik ter kardinal-tajnik Jacobini. Tako se je zadeva, katera je svoje dni vzbujala toliko truščá ter grenila zadnje dneve pokojnega kralja Alfonza, rešila vendar le po polnem mirnim potem.

Domače stvari.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 18. decembra.)

Predsednik: deželni glavar grof Thur-Valsassina; vladna zastopnika: c. kr. deželni predsednik baron Winkler in c. kr. okr. glavar F. Zaplotnik. — Poročilo deželnega odbora o povečanju letnega doneska za stanovitno nastanjenje vojakov v Ljubljani izroči se finančnemu odseku.

Posl. Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o letnem poročilu deželnega odbora glede naklade od žganih pijač ter predlaga: „Slavni deželni zbor naj sklene, marg. št. 1. § 1. letnega poročila za l. 1885 vzame se na znanje.“ Finančni odsek vendar obžaluje, da ni razvidno iz letnega poročila, se je li v istini z vso marljivostjo prizadevalo, pozvedeti količino poročilnega žganja, oziroma visokost izterjane deželne naklade. Le na podlagi kolikor možno natančnih statističnih podatkov možno bi bilo storiti potrebne korake za primerno odkupnino, kar se najbolj strinja z interesi deželnega zaklada in s koristmi davkoplačevalcev.

Posl. baron Schwegel meni, da se predležeče poročilo finančnega odseka ne strinja po polnem z istinitim položajem, da se iz poročila marveč več citati more med vrstami, nego poročilo samo pové. Govornik obžaluje, da ministerstvo ni pravočasno predložilo v Najvišje potrjenje dotičnega sklepa deželnega zbora kranjskega, po katerem se je na žgane pijače naložilo po 3 gld. daca, in da se vsled tega ni mogel razpisati natečaj za oddajo. Dalje pravi govornik, da bi moralo ministerstvo sklepe zbora predlagati tako v Najvišje potrjenje, kakor so bili sklenjeni, ne pa jih spreminjati. Omenjeni sklep deželnega zbora je bil namreč potrjen z omejitvijo, da se naklada ne pobira pri napravljani in ne pri uživanji žganih pijač, in sicer tukaj v ljubljanskem za pobiranje zaprtem mestu, kakor tudi na deželi, ampak da se sme pobirati le po volji prodajalcev, kadar se spravijo te pijače v obrtne shrambe ali kadar se napravijo za točenje na drobno.

Govornik dalje graja deželni odbor zaradi oddaje dotične priklade; poročilo namreč pravi, da se je samo pogajalo z najemnikom g. Deklevo ter se ni razpisal natečaj, za kar je bilo še zadostno časa, ker se je pogajanje z g. Deklevo pričelo uže dne 29. novembra 1884. Govornik graja, da deželni zbor ni poizvedel po županstvih o zalogi žganih pijač; te poizvedbe bi morale biti podlaga zakupu v bodočnosti. Ta naklada se je preceno dala v najem. Čistega alkohola se je po-

Dvorana jela se je počasi prazniti, a sir Henry do sedaj ni bil imel toliko poguma, da bi se bil izrazil, dasi tudi je to bila njegova vroča želja. Nazadnje se mu je vendar ponudila prilika, da se je na hodniku, kamor se je bila podala lady Betty, sešel sam z njo.

Počelo se je bilo uže daniti in nočni stražnik naznanjal je uže četrto uro v jutru. Strežniki letali so na vse strani ter iskali kočije svoje gospode, gostje odhajali so gnječema, sem in tja gorele so še baklje, da si so jih uže večinoma pogasili s tistimi nežnimi gasilniki, kakor jih je še dandanes videti nad vratmi večine gosposkih stanovašič na Berkeley-Square.

Lady Betty zavila se je bila v kočub, kateri so jemale vse dame seboj na ples. Kakor drugi navzoči, hotela je tudi ona oditi, le nekoliko ohladiti in navžiti se svežega zraka je še hotela.

Slišali so se še zadnji glasovi godbe zadnjega plesa v dvorani.

„Lady Betty . . .“ izgovori z naporom vseh svojih moči, ter se jej približa sir Henry. Slonela je brezskrbno na marmorjevi balustradi.

Ona se obrne proti njemu, ki je tedaj čutil vso pezo njenega velikega črnega očesa. Po pol-

rabilo 20 000 hektolitrov, iz katerega se je napravilo najmenj 40 000 hektolitrov žganja, kar pri nakladi 3 gld. znaša daca 120 000 gld. Odbor je torej preceno oddal naklado v zakup, kajti oddal jo je za 25 000 gld.

Govornik tudi ni zadovoljen z določili pogodbe, katero je sklenil deželni odbor z najemnikom gosp. Deklevo ter konečno predlaga, naj se poročilo sicer vzame na znanje, a da se prihodnjemu deželnemu odboru naroči, da drugače postopa pri oddaji tega daca.

Gospod deželni predsednik baron Winkler omenja, da mora opozoriti na nekatere zadeve, iz katerih se razvidi, da je trditev, kakor bi bila vlada kriva prepovednega potrjenja tega zakona, neosnovana.

Proračun kranjskega deželnega zaklada za 1885. leto predložil se je vladi dné 11. novembra 1884. Deželna vlada se je takoj temeljito bavila z deželnim proračunom, da bi kolikor možno hitro visokemu ministertvu o tem poročala ter predložila proračun. Deželna vlada je posebno nekatere točke deželnega proračuna podpirala in v prvi vrsti doklado 3 gold na hektoliter žganih pijač. Dne 22. novembra 1884 se je deželni proračun s poročilom predložil visokemu ministertvu za notranje zadeve. C. kr. ministertvo za notranje zadeve moralo se je gledé te predloge posvetovati s finančnim ministertvom, in tako se je zadeva nekoliko delj časa obravnavala. Dne 7. januarija 1885 zadobil je zakon Najvišje potrjenje; z odlokom dné 10. januarija t. l. se je vročil deželni vladi in dné 18. januarija t. l. razglasila se je dotična izvršilna naredba uže v deželnem zakoniku. Kakor razvidno, vlada gotovo ni zavlekla potrjenja.

Posl. Šuklje predlaga, naj se seja pretrga, da se finančni odsek posvetuje o resoluciji posl. barona Schwegelna. Seja se ob polu 12 ure pretrga, in finančni odsek prične posvetovanje.

(Konec prihodnjič.)

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri dopoldne zopet sejo. To je zadnja seja pred Božičem; pred novim letom bode samo še jedna seja. Po novem letu se razprave nadaljujejo.

— (V knezo-škofovi kapeli) je premfl. g. knezoškof dr. Jakop Misija kvaterno sredo, 16. t m., podelil dijakonat č. Al. Tomazu in č. br. Izidoru Normaliju, manjši redove pa tretjeletniku Antonu Alaču. Novo mašo bode pel 27. grudna v franciškanški cerkvi p. Izidor.

— (Slovensko gledišče.) V soboto zvečer predstavljale so se tri igre, namneč vesela igra „Srce je odkrila“, burka „Nemški ne znajo“ in gluma „Damo klejev meč“. O vseh treh moramo se izreči prav pohvalno. Vse uloge, tudi manjše, izvele so se s posebno natančnostjo; naši vrli igralci pokazali so, da dobro napredujejo ter da hočejo na laž postaviti one črnoglede, ki hoté pripovedavati o propadanji slovenskega gledališča. Občinstvo odlikovalo je opetovano s ploskanjem igralce. Gg. Kocelj, Sršen, Čutnik in

nem premagan od pogleda zale devojke, ni mogel spregovoriti besedice. Poprime jo za roko, dvigne jo na ustni, ne zmeneč se za to, če ga kdo vidi.

„Recite, da hočete . . . da hočete biti moja“, jej šepeče ves zmešan.

„To bomo videli kasneje“, dé mu zala Betty ljubeznivo se mu nasmeljajoč. „Čas je, da se povrnem in prosim vas, da preskrbete naš voz, moj dragi sir Henry.“

„Izgovorite še jedenpot te besede, še jedenpot“, kliče ves srečen baron.

„Da me nazivljajo vaša nebeška ustna, moj dragi! Angelj moj! . . . zmešalo se mi bode. . .“

„Tiho, tiho“, vstavi ga lady Betty ter mu požuga v svarilo s prstom; „lahko vas kdo sliši. Pohodite me jutri . . . popoldne. Čujte, mati me uže kliče, treba, da odidem k njej. Z Bogom.“

In zginila je, jednako nebeški prikazni.

Sir Henry od veselja ves raz sebe, verjel je komaj lastnim očem; naglo skoči po stopnicah — čez štiri jedenpot — in ravno ob pravem času je prišel še ter pomagal obema damama v kočijo. Za tem ogre se v plašč ter pobiti v svoj hotel.

(Konec prihodnjič.)

Danilo izveli so v treh igrah različne vloge jednako mojstersko, istotako gđ. Zvonarjeva, Vrtnikova in Nigrinova.

— (Čitalnica v Cérknici.) Občni zbor „Národne čitalnice“ v Cérknici bude dné 27. decembra l. l. ob 5. uri popoldne s sledečim sporedom: 1.) Nagovor podpredsednikov. 2.) Sporočilo tajnikovo in blagajnikovo. 3.) Volitev pregledovalcev računov. 4.) Volitev predsednika, blagajniku, 5 odbornikov in 2 namestnikov. 5.) Nasveti.

— (Nesreča ali samomor.) Iz Rudolfovega se nam piše, da so tamkaj uže 7. t. m. pogrešali 40letnega Frana Golovrška, hlapca na pristavi „Graben“ pri Rudolfovem. Omenjeni dan zvečer videli so ga še blizu te pristave v družbi vdove F. Z. iz Krke, s katero je bil v intimni zvezi. Od tega dne pa o njem ni bilo ne duha, ne sluha več. Še le 16. t. m. našli so ga mrtvega v potoku, ki memo „Grabna“ teče. — Do sedaj se še ne vé, če se je ponesrečil ali če ga je kdo siloma spravil iz tega sveta. Zadnje ni popolnoma nemogoče, ker se uže iz tega razvidi, da so vdovo F. Z. uže pripravili. Sodnijska preiskava bo to uže pokazala.

— (Jugoslovanska akademija) v Zagrebu izvolila je zopet Račkega svojim predsednikom.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 21. decembra. Grofu Taaffeju, kateri boleha na vnetji vratu, se je znatno na bolje obrnilo.

Madrid, 21. decembra. Zaradi dogodka na dvoru zaprti vojvoda Sevilla je zopet izpuščen iz zavora; ta zadeva pride pred vojaško sodišče.

Zagreb, 19. decembra. Sodišče se je danes posvetovalo o prošnji Starčevića in Grzanića, naj bi se izpustila iz preiskovalnega zavora; sodišče je prošnjo zavrglo.

Zagreb, 19. decembra. Ko se je razglasila obsodba proti Starčeviću, pričela se je obravnava proti Leskovcu, kateri je grozil predsedniku in psoval sodišče. Leskovac je bil obsojen v štirimesečno ječo, poostreno vsak teden s postom.

Aachen, 20. decembra. V jami „Gouley“ v Morsbachu se je včeraj vršila eksplozija. Ponesrečilo se je 19 delavcev.

Sofija, 20. decembra. Mednarodna vojaška komisija je včeraj ob 1. uri popoldne, turški poblaščenec Šakir paša zvečer dospel v Piret. Delo se je pričelo danes zjutraj; komisija baje ostane kratek čas tam.

Benetke, 20. decembra. Tu in v okolici je zopet obolelo nekaj oseb na koleri.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 19. decembra.

	gld
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.90
„ „ „ srebri	83.15
Zlata renta	109.15
5% avstr. renta	100.15
Delnice národne banke	866.—
Kreditne delnice	294.50
London 10 lir sterling	126.15
20 frankovec	9.99
Cekini c. kr.	5.98
100 drž. mark	61.95

Uradni glasnik

z dné 21. decembra.

Razpisane službe: Za postojinski stavbeni okraj služba cestarja (16 gld.); prošnje, podprte z dotičnimi svedočbami, do 3. jan. 1886 deželni vladi. — Na štirirazrednici v Krškem služba 4. učitelja tekom jednega meseca c. kr. okr. šolskemu svetu. — Na trirazrednici v Dobropolji 2. učitelja (450 gld.) do 5. jan. 1886; prošnje c. kr. okr. šolskemu svetu v Kočevji. — Na štirirazrednici v Vipavi služba 3. učitelja (450 gld.) Prošnje do 15. jan. 1886 c. kr. okr. šolskemu svetu v Postojini. — Na jednorazrednici v Dragi (450 gld.) služba učitelja; prosto stanovanje; do 4. jan. c. kr. okr. šol. svetu v Kočevji.

Dražbe: V Ljubljani hiša št. 56 na sv. Petra cesti (zapuščina M. Grasmuckove) dné 18. januarja in 1. februarja 1886 l. (7500 gld.); — polovica Reichmannove hiše (8000 gld.) dné 11. februarja. — V Zatičini zemljišče Jan. Alešovca iz Repen (260 gld.) dné 23. decembra 1885, 23. jan. in febr. 1886.

Umrlí so:

Dné 18. decembra. Marija Tavčar, mizarjeva hči, 9 mes., Kravja dolina št. 1, tuberkuloza. — Josipa Damjanovič, brivčeva hči, 3 $\frac{1}{4}$ l., Dunajska cesta št. 25.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Tržne cene.

V Ljubljani, 19. decembra.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 24 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ječmen 4 gld. 78 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; ajda 4 gld. 39 kr.; proso 5 gld. 20 kr.; turšica 4 gld. 87 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 76 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 64 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 60 kr., svinjsko 50 kr., drobniško po 35 kr., — Piške po 50 kr., golob 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 15 kr., slame 2 gld. 15 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 70 kr.; mehkih 5 gld. 60 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dné 19. decembra.

Trst: 81 60 64 82 19.
Linec: 34 42 15 16 21.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
19. decbr.	7. zjutraj	748.27	- 2.8	svzh. si.	jasno	
	2. pop.	748.39	1.4	szpd. sl.	obl.	0.00
	9. zvečer	748.77	- 0.4	zpd. sl.	*	
20. decbr.	7. zjutraj	749.05	- 1.4	bzv.	obl.	
	2. pop.	748.75	0.2	svzh. sl.	jasno	0.00
	9. zvečer	749.35	5.8	bzv.	obl.	

Mokronoška graščina

prodá

dva pitana vola in triletnega bika. — Natančneje pri graščinskem upravištvu v Mokronogu. (187) 2-1

Mnogo tisoč

oseb je vsled pregleda in navoda knjižurice «Der Krankenfreund» (Priatelj bolnikom) z preprostimi domačimi zdravili samo ozdravelo. Nobeden bolnik naj torej — naj uže boleha na katerikoli bolezni — ne zamudi, naročiti si malo knjižico iz Richterjevega zalagateljskega zavoda v Lipsiji. Treba pisati tjá le na korespondenčnem listku n knjižica se mu vpošlje brez stroškov. (147) 21-5

Samo «Richterjev

Pain-Expeller

z kotvico»

je pravi, in ta preparat, s kojim se kot znano čudovito povoljno ozdravlja protin (giht) in revmatizem. To staro, skušeno domače zdravilo se prodaja po 40 in 70 kr. skoro po vseh lekarnah. Glavna zaloga: Lekarna «pri zlatem levu», Praga, Staro mesto. V Ljubljani: E. Birschitz.

(145) 10-3

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navódu (58) 36

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni soála in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dóbi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnogo leta v Mariahilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno in (pod molčecnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Knjigarna Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani

priporoča za

božična in novoletna darila

osebito naslednja dela:

- Gregorčič Simon, **Poezije**. Drugi pomnoženi natis, cena 1 gld. 20 kr.; elegantno vezane z zlatim obrezkom 2 gld.
- Jurčič Josip, **Zbrani spisi**. Elegantno vezani: I. zvezek 1 gld. 50 kr., II., III., IV. in V. zvezek, vsak po 1 gld. 20 kr.
- Majar H., **Odkritje Amerike**. Trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Filipovič, **Kraljevič Marko** u narodnih pjesmah, 90 kr.
- Jenko Ivan, **Pesni**. 1 gld.
- Knjižnica sloven. mladini**: Dragoljubci 30 kr., Peter Rokodelčič 36 kr., Sreča v nesreči 35 kr.
- Razlag, **Pesmarica**. 60 kr.
- Smid Kristof, **Spisi**. 3 zvezki, po 40 kr.
- Zlatorog. Pravljičica za mladino, 20 kr.

(189) 5-2

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani

Pri Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu v Ljubljani se dobivajo vedno vse knjige družbe sv. Mohora in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole**. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški**. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.
- Brezovnik**, saljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celostina J.**, Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celostina J.**, Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman**, Pesni, 60 kr.
- Devoljan Miljenko**, Mladini, 30 kr.
- Dimitz A.**, Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič**, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorčič**, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Hrovat P. Florentin**, kranjska mesta s petimi po dobami. 60 kr.
- Janežič A.**, Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan**, Pesmi, 1 gld.
- Jesenko Janez**, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip**, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr. V. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Mišič**, Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.**, Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klalič**, Lehrgang der kroatichen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini**:
I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
II. » » » Peter Rokodelčič, 36 kr.
III. » » » Cigler Janez, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Koblar A.**, Zgodovina fará ljubljanske škofije I. zvezek: Zgodovina sorske in preške fare, 30 kr. II. zvezek: Zgodovina nakelske, dupljanske in goriške fare, 50 kr.
- Kosec**, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.**, Občna aritmetika za učiteljišča. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.**, Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.**, Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Prvo berilo in slovnica** za slovenske ljudske šole. Sestavila Razinger in Žumer. 24 kr.
- Padar**, Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo**. 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik**, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
- Razlag J. R., dr.**, Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.**, Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.**, Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Kristof**, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vošnjak I., dr.**, Poročilo o kmetijski enkéti dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
- Vraz Stanko**, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega**. Vezan 65 kr.
- Zlatorog**. Pravljičica za mladino. 20 kr.
- Znidaršič J.**, Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

- Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožlico** (4° velike) po 50 kr. Pravljičica o:
- Pepelki, Rudeči kaplji in Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr.
- O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.